

EDIȚIE SPECIALĂ

Iubirea aproapelui și dorința declarată de a fi mai buni

**Categorie: Editorial Publicat: Sâmbătă, 02 Ianuarie 2021 14:05 Scris de Emilian Mirea
Accesări: 455**

Începem un nou an cu speranțe de mai bine și, mai ales, cu speranțe de a scăpa de mai rău. De răul dimprejurul nostru, dar și de răul din noi. Iubirea aproapelui și urarea declarată de a fi mai buni sunt vorbe deșarte dacă nu sunt dublate de dorința sinceră, interioară, de a ne lecuși de ceea ce ne trage înapoi și ne coboară de la statutul de oameni.

În principal, trebuie să fim onești și să ne ținem de cuvânt atunci când promitem ceva, altfel e prima încălcare a dorinței de a fi mai buni. Absența onestității înseamnă și o vinovăție autoasumată pe care ți-o recunoști, pentru că nu te lasă conștiința să o uiți.

Este vorba și de umanismul care ar trebui să ne caracterizeze viața de zi cu zi, de renunțarea la egoism și orgolii personale și, mai ales, la concurența neloială. Pentru că, atunci când nu recunoști meritele aproapelui, ai călcat deja în *străchinile* negativismului personal.

Câți dintre noi vor reuși să treacă peste aceste *praguri* esențiale ale vieții? Experiența de până acum îmi spune că destul de puțini. Majoritatea vor uita deja de dorințele exprimate la început de an și vor reveni în *mocirla* cvasi-permanentă în care au trăit până acum!

În general, bonomia durează puțin, iar simplele definiții despre *a fi mai buni* rămân suspendate între ceva ce ar fi putut să fie și ceva ce rămâne la fel ca la început. Chiar dacă am pășit într-un nou an și avem pretenția că ne-am *înnoit*, ca oameni și conștiințe.